

DE NOORD-BRABANDER

Staats- en Letterkundig Dagblad

ABONNEMENTS-PRIJS

Voer de Staat 12

Franco per post 14

(Verschijnende

drie maal in de week: Donderdag en

Zaterdag) 15 cents de week, behalve 35 cents regel

Toevallige onvoorziene omstandigheden hebben ons gedurende eenige dagen verhindert ten woord te spreken over de debatten welke sinds de opening der zitting in de kamers hebben plaats gehad. Zij waren nog eens zeer belangrijk, om aanleiding te geven tot een *Blyspel*.

Wie kan zich in ernst voorstellen, dat de heer VAN AKERLAKEN de kamer voorziet, dat hij bij keuze eener groote meerderheid, die op roemt vrijzinnig te zijn, men heeft

thans de onderboden, hoe liberaal de heer VAN AKERLAKEN is, door hij in de zitting van den 26 October zoo volmaakt de

eerste vertooning. Op het bijeenhoor te sgravenhage vindt men in een der gebouwen op een tweede verdieping, een uitmuntend orchester, dat vroeger dan anders was, met meer de sobere capiteit en trefkleeder wegneemt, een zeer goede kinderschool vormt. Daar was op dien merkwaardigen

dag, een vijftig zoo oude, als nieuw aangetroffen, maar een rijk gewand, meer of minder bespaaft zwart roken gekleed. Op een ander theater gewijze ongerijpte banken, op het meester VAN AKERLAKEN ieder zijner leerlingen, zijnen heugten steel, goed zoudde kunnen worden

aanwilt, bedude in het belang van den meester. Of een zijnerse- *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

de heer VAN AKERLAKEN de kamer voorziet, dat hij bij keuze eener groote meerderheid, die op roemt vrijzinnig te zijn, men heeft thans de onderboden, hoe liberaal de heer VAN AKERLAKEN is, door hij in de zitting van den 26 October zoo volmaakt de

eerste vertooning. Op het bijeenhoor te sgravenhage vindt men in een der gebouwen op een tweede verdieping, een uitmuntend orchester, dat vroeger dan anders was, met meer de sobere capiteit en trefkleeder wegneemt, een zeer goede kinderschool vormt. Daar was op dien merkwaardigen

dag, een vijftig zoo oude, als nieuw aangetroffen, maar een rijk gewand, meer of minder bespaaft zwart roken gekleed. Op een ander theater gewijze ongerijpte banken, op het meester VAN AKERLAKEN ieder zijner leerlingen, zijnen heugten steel, goed zoudde kunnen worden

aanwilt, bedude in het belang van den meester. Of een zijnerse- *Handelsblad* des anderen daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

den heer VAN GOLTSTEIN geen verlof geven tot

speken van ruchteloos. In de derde vertooning hier spreekte de heer VAN AKERLAKEN over het die de vroedighen leerder waren over het hoofd gegroeid, als VAN RECHTEREN EN LUZAC. Het mogt niets anders zijn, dan de play in de hand, ontstond daar, als de verzoeking kinderdeschool, de lieve jongen, op het gere dagen niet de kinderschool op het hoofd, onder twee de leerlingen, leerde spreken en zwijgen. In een gedwee als schapen, en preutelende als kinderen, liet zich de meerderheid van de hoog edel mogenden, van Neerlands volk, onbarmhartig wegzetten achter het slot van de kamer, genaamd de

Tweede vertooning. Ledig was het gasteren, ledig waren de loges. De tooneelisten speelden hunne rol in hantelingswijze, met de gordijn te laten vallen over het prachtige verlichte lokaal. Het koninkrijk koninkrijk was aangevangen en was een geheim

De acteurs verschenen en deshabille. De heer FABER stond alweer op den voorgrond. Stenk door de despotieke overwinning, behaald door den president over de kinderlijke vreesachtigheid der kamer, stelde hij niets meer of minder, dan dat hij met de heeren DEN TEX e. s. in staat was, en regt had, om al de leden der vergadering achter den sluyt van de geheimen voor het publiek te verbergen en te blijven verbergen, zoo lang hij zulks zoude goedvinden en ten spijt der geheele kamer. Die taal was stout; te stout. De menigte was daartoe niet voorbereid, want zij was in kwaden leim over de geleden nederlaag. De Prussisch-Russische theorie van overheersching werd dus algemeen uitgesproken, met een jubelgezag, dat het *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

ons de indiskrete verklaard van het *Handelsblad* vertoonde. De heer VAN AKERLAKEN, die achter de schermen, met eenig gewand van onafhankelijkheid, een klein wetsteid te hebben, dat het verkleende kleeft van ministerialismus. Voorvechters van het licht streeden daar naast de zijde van de vrienden der despotie. Gene beklinden de overhand, de gordijn viel, en men bereide zich voor tot een

Tweede vertooning. Ledig was het gasteren, ledig waren de loges. De tooneelisten speelden hunne rol in hantelingswijze, met de gordijn te laten vallen over het prachtige verlichte lokaal. Het koninkrijk koninkrijk was aangevangen en was een geheim

De acteurs verschenen en deshabille. De heer FABER stond alweer op den voorgrond. Stenk door de despotieke overwinning, behaald door den president over de kinderlijke vreesachtigheid der kamer, stelde hij niets meer of minder, dan dat hij met de heeren DEN TEX e. s. in staat was, en regt had, om al de leden der vergadering achter den sluyt van de geheimen voor het publiek te verbergen en te blijven verbergen, zoo lang hij zulks zoude goedvinden en ten spijt der geheele kamer. Die taal was stout; te stout. De menigte was daartoe niet voorbereid, want zij was in kwaden leim over de geleden nederlaag. De Prussisch-Russische theorie van overheersching werd dus algemeen uitgesproken, met een jubelgezag, dat het *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

ons de indiskrete verklaard van het *Handelsblad* vertoonde. De heer VAN AKERLAKEN, die achter de schermen, met eenig gewand van onafhankelijkheid, een klein wetsteid te hebben, dat het verkleende kleeft van ministerialismus. Voorvechters van het licht streeden daar naast de zijde van de vrienden der despotie. Gene beklinden de overhand, de gordijn viel, en men bereide zich voor tot een

Tweede vertooning. Ledig was het gasteren, ledig waren de loges. De tooneelisten speelden hunne rol in hantelingswijze, met de gordijn te laten vallen over het prachtige verlichte lokaal. Het koninkrijk koninkrijk was aangevangen en was een geheim

De acteurs verschenen en deshabille. De heer FABER stond alweer op den voorgrond. Stenk door de despotieke overwinning, behaald door den president over de kinderlijke vreesachtigheid der kamer, stelde hij niets meer of minder, dan dat hij met de heeren DEN TEX e. s. in staat was, en regt had, om al de leden der vergadering achter den sluyt van de geheimen voor het publiek te verbergen en te blijven verbergen, zoo lang hij zulks zoude goedvinden en ten spijt der geheele kamer. Die taal was stout; te stout. De menigte was daartoe niet voorbereid, want zij was in kwaden leim over de geleden nederlaag. De Prussisch-Russische theorie van overheersching werd dus algemeen uitgesproken, met een jubelgezag, dat het *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

den heer VAN GOLTSTEIN geen verlof geven tot

ons de indiskrete verklaard van het *Handelsblad* vertoonde. De heer VAN AKERLAKEN, die achter de schermen, met eenig gewand van onafhankelijkheid, een klein wetsteid te hebben, dat het verkleende kleeft van ministerialismus. Voorvechters van het licht streeden daar naast de zijde van de vrienden der despotie. Gene beklinden de overhand, de gordijn viel, en men bereide zich voor tot een

Tweede vertooning. Ledig was het gasteren, ledig waren de loges. De tooneelisten speelden hunne rol in hantelingswijze, met de gordijn te laten vallen over het prachtige verlichte lokaal. Het koninkrijk koninkrijk was aangevangen en was een geheim

De acteurs verschenen en deshabille. De heer FABER stond alweer op den voorgrond. Stenk door de despotieke overwinning, behaald door den president over de kinderlijke vreesachtigheid der kamer, stelde hij niets meer of minder, dan dat hij met de heeren DEN TEX e. s. in staat was, en regt had, om al de leden der vergadering achter den sluyt van de geheimen voor het publiek te verbergen en te blijven verbergen, zoo lang hij zulks zoude goedvinden en ten spijt der geheele kamer. Die taal was stout; te stout. De menigte was daartoe niet voorbereid, want zij was in kwaden leim over de geleden nederlaag. De Prussisch-Russische theorie van overheersching werd dus algemeen uitgesproken, met een jubelgezag, dat het *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

ons de indiskrete verklaard van het *Handelsblad* vertoonde. De heer VAN AKERLAKEN, die achter de schermen, met eenig gewand van onafhankelijkheid, een klein wetsteid te hebben, dat het verkleende kleeft van ministerialismus. Voorvechters van het licht streeden daar naast de zijde van de vrienden der despotie. Gene beklinden de overhand, de gordijn viel, en men bereide zich voor tot een

Tweede vertooning. Ledig was het gasteren, ledig waren de loges. De tooneelisten speelden hunne rol in hantelingswijze, met de gordijn te laten vallen over het prachtige verlichte lokaal. Het koninkrijk koninkrijk was aangevangen en was een geheim

De acteurs verschenen en deshabille. De heer FABER stond alweer op den voorgrond. Stenk door de despotieke overwinning, behaald door den president over de kinderlijke vreesachtigheid der kamer, stelde hij niets meer of minder, dan dat hij met de heeren DEN TEX e. s. in staat was, en regt had, om al de leden der vergadering achter den sluyt van de geheimen voor het publiek te verbergen en te blijven verbergen, zoo lang hij zulks zoude goedvinden en ten spijt der geheele kamer. Die taal was stout; te stout. De menigte was daartoe niet voorbereid, want zij was in kwaden leim over de geleden nederlaag. De Prussisch-Russische theorie van overheersching werd dus algemeen uitgesproken, met een jubelgezag, dat het *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

ons de indiskrete verklaard van het *Handelsblad* vertoonde. De heer VAN AKERLAKEN, die achter de schermen, met eenig gewand van onafhankelijkheid, een klein wetsteid te hebben, dat het verkleende kleeft van ministerialismus. Voorvechters van het licht streeden daar naast de zijde van de vrienden der despotie. Gene beklinden de overhand, de gordijn viel, en men bereide zich voor tot een

Tweede vertooning. Ledig was het gasteren, ledig waren de loges. De tooneelisten speelden hunne rol in hantelingswijze, met de gordijn te laten vallen over het prachtige verlichte lokaal. Het koninkrijk koninkrijk was aangevangen en was een geheim

De acteurs verschenen en deshabille. De heer FABER stond alweer op den voorgrond. Stenk door de despotieke overwinning, behaald door den president over de kinderlijke vreesachtigheid der kamer, stelde hij niets meer of minder, dan dat hij met de heeren DEN TEX e. s. in staat was, en regt had, om al de leden der vergadering achter den sluyt van de geheimen voor het publiek te verbergen en te blijven verbergen, zoo lang hij zulks zoude goedvinden en ten spijt der geheele kamer. Die taal was stout; te stout. De menigte was daartoe niet voorbereid, want zij was in kwaden leim over de geleden nederlaag. De Prussisch-Russische theorie van overheersching werd dus algemeen uitgesproken, met een jubelgezag, dat het *Handelsblad* des anderen

daags in vinger-groote letters van CONSTITUTIONELEN VOORUITGANG wist te spreken. En te regt. Wie toch heeft vermaak om altijd achter de schermen te zitten? En wie heeft meer belang bij het spel, dan de toeschouwende natie? Weg met de schermen! Leve de publiciteit, zoo riep de weerspannige menigte den meester in groote meerderheid toe, daar zij van het bestaan schrik bekomen, kinderlijk begrepen had, dat zij niet vereenigde krachten eenen BIL op den neus kon zetten van haren president, die zoo onregmatig en zoo onverschuld de plak had bezigd. Het was een hont mengelmoes, dat

den heer VAN GOLTSTEIN geen verlof geven tot

in de toekomst een schoon droombeeld is, om zich zelf en de natie in slaap te wiegen. Het berigt in van de zwaarted atezonden na...

Vierde vertooring. Schuins tegen over de tweede kamer in den tegenovergestelden hoek van het binnenhof, verheft zich een oud bouwvallig huis, dat men zeer voorzigtig zou doen voor afbraak te verkoopen. Het wordt de eerste kamer genoemd. Daar verscheen op eenen guren morgen een twintigtal invaliden, die op verolnde planken, hinkende, kugchende en groammende, met gekromde ruggen, neerzaten. Het was droevig om te zien, hoe die grijze dapperen van vroegere dagen, nu pijnlijk plaats namen in de hun aangewezen gelederen. En zie daar kwam het berigt aan van den strijd der tweede kamer. Het invalidenhuis schudde in zijne grondslagen, en de pruiken ontblootten de kaalhoofden, toen die vreedzame kille muren verschrift werden door de tijding, dat de tweede kamer had durven slag leveren over eene grondwetsherziening, en wenschen, dat derzelver schaduwbeeld het oud-mannenhuis zoude kunnen bedreigen. Nooit had zulk een gevaarlijke boede drepe rust van onze gaves conecripij gestoord. Het was eene onmiskenbare drombly, die verwoesting van Jerusaleem. En wiet hart zou niet gebroken hebben van medelijden, die gezien had, hoe een warme daan nauwerontwaardiging aan die grijze snorbaarden ontrolde, die voorheen in het midden van het oorlogsvuur huane kalme niet hadden verloren. Gelukkig trad daar juist een jeugdig en moedig gediende op, een man van veerkracht, die voor een klein gericht niet verwaard is, en meigen zwaren strijd, bleef één, zeevierend, had doongestaan. De natie had hem op retraite gesteld, want hij reuk voor haar streed. De regering klampte hem met beide handen vast, ben stelde hem, zeer te staad. Het was in de der-grijshid. De versagde sprak bij dachbehoene snorbaprenden moed in; er was niets verloren blindien zij slochts een oogenblik post blidelen. En dat zworen deouden van dagen; nooit had den zij den vijand den ruggekeerd, in zo zeiden zij, en zij wilden liever bezwijken en sterven, dan nu voor gauntende scholien ren schandelijk de vlagt droegen. Dan zoorel goedsbetoning was al te goodig. De jeugdige invalide had een mensgerdortje uitgevonden, waarmede hij voorwaars een voor altijd de vrees troep van de tweede kamer meende blidelen nerscheuten. Zou gezegd zoo beproefde het berigt wert van de hand gewezen, en de natie van eene gronde wetsherziening ongrondweerdig meeslaard.

Luid was de areugde in hebbond-mannenhuis. Allen sprongen op, en ergaen krek en preek, en bestan eenparig, met beide hande rondhoppelende, het vaderlandse lied abtr allenlandaric, allenlandaric, allenlandaric, allenlandaric.

De gordijn viel, en het blijspel was geëindigd.

Mar nu de tweede kamer peilde de te kijken met de handen in het haar, tegen over de eerste kamer, die geen last heeft om zich zelfs maar van verre aan eene herziening te wegen.

Wat nu gedaan? De eigenheide is nu eenmaal in het spel. Het zal er niet bij blijven. De regering moge zich verheugen over den vond der eerste kamer. Zal zij misschien daardoor niet veroorzaken, dat de tweede kamer eene commissie uit haar midden, met een uitdrukkelijk adres rechtstreeks aan den koning afzandt, om eene herziening der grondwet te verzoeken, dat wil zeggen, af te dwingen? De tijd zal het leeren.

GRIEKENLAND

De kamer der afgevaardigden heeft het grootste gedeelte der verkiezingen goedgekeurd. Die van den minister van justitie, Bafsi, is echter nietig verklaard, en men zegt zelfs dat hij te Missolonghi niet op nieuw zal ingekozen worden. Het gedrag van dien minister had velen zijner vrienden tegen hem ingenomen; zijn ontslag zal dus ongetwijfeld eene gelegenheid te vinden voor het kabinet zijn.

ZWITSERLAND

De kantonsvergadering van St. Gall, heeft met 58 tegen 12 stemmen beslist, dat er aldaar een bisdom zal worden opgericht.

Boven Feltberg is wederom een stuk rots naar beneden geschoven, met ook een gedruisch dat men te Othar, dat dur van het dorp, met geknaak hooren en zelf het naar handes rollen der stenen zien, kon. Des avonds zag men duidelijk de vonken, welke uit de steenen vloegen, als zij elkander raakten. Gedurende een half uur hoorde men een gedruisch, niet ongelijk aan het brullen van eenen bergstroom, terwijl ieder meende den volgenden morgen de armee Feltbergers begraven te zullen vinden. Dit was nu niet het geval, doch zij hadden het desniettemin raadzam geacht den nacht in de hutten door te brengen, welke als een toevlucht voor hen gebouwd zijn.

DUITSCHLAND

Dit Posen wordt nu date 22 loot geschreeven: het Gisteren heeft met de gebruikelijke plegtigheden plaats gehad de verkiezing van eenen bisschop van Posen en Gnesen, in vervanging van wijlen mgr. von Dunin. Mgr. Leon de Perzyński, suffragant van Gnesen, is door het kapittel als de verkozen bisschop uitgeproclameerd. De koninklijke commissaris verklaarde, dat op 12. M. aan die keuze zijn goedkeuring gaf.

ENGELAND

Tidten men een der dagbladen gelooften Alag, heeft het kabinet van Londen geprotesteerd met gezichts op tusschen België en het Tolverbond als stridig met de bepalingen der Londensche konferentie.

Naar verzekerd wordt, zou prins Louis Bonaparte hier to lande gearriveerd zijn, tot regeling van eenige persoonlijke aangelegenheden.

Van het vasteland van Indië zijn berigten tot 18 september, over de Chinezen en de Noord-Amerikanen, plaats

gegrepen. De voornaamste Engelsche kooplieden te Canton hadden zich bij den kousat nummer natie aldaar beklaagd, eerstelijk over het gebrek aan de oorlog hermining, die de natie, en de laatste dienst die de Chineesch kooplieden te Canton hadden, terwijl de Engelsche kooplieden te Canton hadden om te eenen nieuw fabriek te bouwen, op den grond waar de vorige gestaan heeft.

De heer O'Connell heeft wederom eenen brief aan het kousat van de Depeel associatie gezonden. Het doel van dit schrijven is om den redacteur van een protestantsch nieuwblad, the Warder, geluk te wenschen met een in dat blad vervatte welsprekende opwekking tot verzoening. De heer O'Connell vereenigt zich met de wenswijze des schrijvers van dat artikel, en hij vermaant van zijnen kant al de welmeenende protestanten om zich met de vrienden van Ierland te vereenigen, dat is met de unie afschaffers, die, zegt hij, besluten hebben alle mogelijke opofferingen te maken om de voorwaarden aan te nemen, welke men hun zal voorleggen ter bereiking van een gemeenschappelijk oogmerk: de verzoening. Overigens laat de heer O'Connell zich in dezen brief noch over de unie afschaffing, noch over het federalisme uit.

Men heeft in het noorden van Wallis, waar de zijde van Carnarvon, verscheidene rijke gronden anders gevonden; men heeft aldaar erts gegraven, hetwelk 60 tot 200 oncen goud, per ton bevat. Eene bijzonderheid is, dat dit erts bij lagen wordt gevonden, volmaakt gelijkende aan die in het Uralsgebied, van waar het Russisch gouvernement zoude verkassen trukt.

Het feestmaal, hetwelk de ridders van Tinchester in den loop dezer maand te Limeriek den heer O'Connell zullen aanbieden, zal een waar monumentaal zijn; deputatiën uit Dublin, uit Cork, uit Konagh, uit Cloumel en uit de meeste andere steden van Ierland zullen daaraan deel nemen, als ook de Katholieke bisschoppen en de aan de zaak der herroeping toegedane parlements leden.

De koningin en prins Albert later in het park van Windsor twee scholen bouwen, van de waarde van de behianden des kasteels. De koning dezer jaartingen zal 1,500 g. kosten, de uitte van voor derzelver ondergrond zullen terena doon de koningin en hare koninklijke geaai gedragen worden.

SPANJE

De vrees vrees oproerige bewegingen wddt eenige dagen door de dagbladen en brieven te kennen gegeven, was maar al te zeer geoordeeld. Men heeft namelijk een zeer uitgebreid komplot ontdekt. Te Madrid zijn de generaal Prim en de andere officieren van Espadere in hechtenis genomen. Het hepoedijunthabudeze namen vreesgevoel in al de voornaamste steden van het schiereiland geleidelijk varend uit in blydschappig geroepen. De 27 oktober 1868 een vreesgevoel vreesgevoel worden. Het doel schijnt geweest te zijn om te Madrid den generaal Narvaez de ministers en onderscheidene generaals en volgens sommigen, zelfs de koning in de gevangenis te nemen, terwijl te Barcelona en te Valencia de vreesgevoel vreesgevoel de Alberden Russchilzonden vreesgevoel vreesgevoel. Madrid is de beweging geweest. Te Barcelone zijn de moordenaren, na eenen kleinen opstand in hechtenis genomen, almede zonder in hun spoed opzet te slagen en oogenbliklijk terrechtgesteld. Vier hanter zijn ter dood veroordeeld voor eenen gringraad. Te Valencia is hante poging eveneens vreesgevoel. En zijn voorgedene berichten over vreesgevoel vreesgevoel Spaensche steden, alwaar vreesgevoel vreesgevoel pogingen zijn beproefd, want naar het schijnt was de beweging zeer georganiseerd, dat zij en alle punten op een en het oogenblik vreesgevoel vreesgevoel.

De kamer der afgevaardigden heeft met de

